

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 7 năm 2020

Số 506

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Mưu hại lẫn nhau có hữu ích gì không?
- 2) Thời cuộc bất ổn do đâu hình thành?
- 3) Sự cuồng tín do đâu hình thành?
- 4) Liên tục thực hành chơn pháp có hữu ích gì không?
- 5) Hướng tâm thanh tịnh thì sẽ ra sao?
- 6) Tâm thân của người tu có liên hệ với Trời Đất hay không?
- 7) Liên tục thực hành chơn pháp có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 15-09-2002 8: 45 AM 1) Hỏi: Mưu hại lẫn nhau có hữu ích gì không? Đáp: Thừa mưu hại lẫn nhau đều không có lợi. Kệ: Mưu hại lẫn nhau đều không lợi Phân tâm động loạn trí tôi bởi Giết nhau không ích không chung hợp Dẫn giải vô minh tự phá mình.	Atlantic city, 16-09-2002 8: 55 AM 2) Hỏi: Thời cuộc bất ổn do đâu hình thành? Đáp: Thừa thời cuộc bất ổn do lòng tham của loài người đã hình thành. Kệ: Lòng tham loạn động đã hình thành Giết chóc đau thương tự hóa sanh Khó khổ chơn tâm không được tiến Thành tâm giải bỏ sự mê lầm.
Atlantic city, 17-09-2002 9: 15 AM 3) Hỏi: Sự cuồng tín do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự cuồng tín do nghiệp lực từ tiền kiếp hình thành. Kệ: Nghiệp từ tiền kiếp đã hình thành Phải tu phải chịu hướng tâm thanh Điều lành sẽ đến quy đường đạo Dứt khoát thực hành môn chánh pháp.	Atlantic city, 18-09-2002 7: 15 AM 4) Hỏi: Liên tục thực hành chơn pháp có hữu ích gì không? Đáp: Thừa liên tục thực hành chơn pháp rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Chuyên tu thức giác tự thông lần Đường đạo như đời rõ tự phân Phá chấp giải mê tùy nghiệp lực Cảm thông chơn pháp tự phân lần.
Atlantic city, 19-09-2002 9: 40 AM 5) Hỏi: Hướng tâm thanh tịnh thì sẽ ra sao? Đáp: Thừa hướng tâm thanh tịnh sẽ đạt tới vô cùng. Kệ: Thành tâm hướng thượng tự phân tâm Trí ổn tâm minh thành đạt tốt Tâm giác trí minh cùng dẫn giải Bình tâm học hỏi tự phân bài.	Atlantic city, 20-09-2002 9: 45 AM 6) Hỏi: Tâm thân của người tu có liên hệ với Trời Đất hay không? Đáp: Thừa tâm thân của người tu có liên hệ với Trời Đất rất rõ ràng. Kệ: Tâm thân người tu sống với Trời Quý tướng Trời cao hành giải quyết Thanh tịnh quy hồi tâm sáng suốt Giải mê phá chấp rất hợp thời.
Atlantic city, 21-09-2002 8: 43 AM 7) Hỏi: Liên tục thực hành chơn pháp có hữu ích gì không? Đáp: Thừa liên tục thực hành chơn pháp tự giải được những bệnh nan y. Kệ: Thành tâm tu luyện ích tâm thân Giải quyết phân minh chuyện tối cần Tự luyện thân tâm quy một mối Bình tâm tu luyện vượt sang tòi.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 2

Thương con mẹ nhớ con hoài
Muốn con tiến hóa tận đài thanh cao
Bình tâm chuyển hóa ra vào
Nơi cao nơi thấp nơi nào cũng minh.

Thực hành chơn lý thanh đài
Ngày ngày thanh nhẹ dồi mài không ngưng
Tiến nhanh chuyển hóa không ngừng
Hư không chánh pháp mở từng cảm giao.

Quan Âm chuyển hóa không rời
Dịu con tiến tới nơi nơi an toàn
Bỏ đời qua đạo rõ ràng
Thanh cao ổn định mở màn hòa minh.

Thế gian con mẹ bé bỏng
Yêu thương dịu dặt giữ lòng thương yêu
Yêu con tâm mẹ yêu nhiều
Mong con tiến hóa vượt điều khổ đau.

Montreal, ngày 19-1-1980

“*Thương con mẹ nhớ con hoài*”: Tình của mẹ con làm sao lý khai được.

“*Muốn con tiến hóa tận đài thanh cao*”: Không có người mẹ nào muốn chúng ta làm điều ác, muốn chúng ta thực hiện sự tốt đẹp.

“*Bình tâm chuyển hóa ra vào*”: Chúng ta bình tâm, bình thân, thì lời nói ôn tồn, hóa giải.

“*Nơi cao nơi thấp nơi nào cũng minh*”: Muốn từ đời qua đạo, chỗ nào cũng được minh. Đời: sự an tâm của người mẹ đối với người con. Người mẹ luôn luôn cầu nguyện, cầu xin bề trên giúp đỡ người con để cho nó được hiểu. Để chi? Để bảo trọng lấy nó và không xảy ra những sự nguy hiểm đến bản thân nó.

Cho nên, người mẹ cao quý, người mẹ luôn luôn thực hiện tình thương trong tâm khảm của Người đối với người con. Trong giấc hôn mê cũng kêu

con, gọi con, thương nhớ con. Sự tiến hóa của người con thương yêu cũng như sự tiến hóa của người mẹ, sự cảm mến chuyển hóa ấy không bao giờ xa vắng được. Thương yêu mãi mãi không bao giờ phai.

Tình mẹ và con khó phai lạt. Ngổ nghịch cách mấy đi nữa cũng biết rằng trong lúc đó con nó nghĩ đến mẹ không nhiều thì ít. Một triệu phần một, nó cũng phải nghĩ, không nói dứt khoát bỏ mẹ được; mà mẹ không bao giờ bỏ con. Mẹ luôn luôn đem lại cho con nhiều hơn, mong muốn nhiều hơn để cứu độ con tôi, để giúp con tôi càng ngày càng đạt đến sự thông minh cao đẹp.

“*Thực hành chơn lý thanh đài*”: Chúng ta thực hành rồi, chúng ta mới thấy chơn lý là sự thanh cao đời đời.

“*Ngày ngày thanh nhẹ dồi mài không ngưng*”: Khi mà hiểu được chơn lý, càng theo chơn lý, càng theo sự quân bình sáng suốt sẵn có trong bộ đầu chúng ta.

“*Tiến nhanh chuyển hóa không ngừng*”: Khi mà chúng ta hiểu, thông cảm, hòa tan với chơn lý thì tiến nhanh, chuyển hóa không ngừng, luôn theo dõi trong sự sáng suốt sẵn có.

“*Hư không chánh pháp mở từng cảm giao*”: Hư không, lấy cái không không mới đo lường vạn sự tại thế, đó là chánh pháp. Khai thông và để lấy cái sự không động mới có sự cảm giao vững chắc được. Chúng ta lấy cái không động làm sự cảm giao. Sự thanh cao là sự đời đời của tâm linh, vui trong ổn định, tiến hóa trong nhẹ nhàng, quy về chánh pháp, hào quang chiếu diệu đời đời.

Khi chúng ta rõ được hào quang thì chúng ta thấy rõ ràng những gì đang chiếu rọi cho chúng ta có hơi thở, có sự nhẹ nhàng. Đó là sự sáng suốt do hào quang chuyển hóa. Nếu không có hào quang chuyển hóa thì chúng ta không có sự sáng suốt trong tâm tư. Chúng ta cũng có hào quang trong bộ đầu chúng ta. Ta thanh tịnh, chúng ta mới rước được cái hào quang sáng suốt từ bên trên chiếu

xuống cho chúng ta. Hào quang đó là hào quang vô cùng tận của Đấng Cha Lành.

“Quan Âm chuyển hóa không rời

Dù con tiến tới nơi nơi an toàn”:

Luôn luôn giúp đỡ, luôn luôn cứu độ trong tình thương. Hành động không được thì tới rơi lụy để giúp, để cho phần hồn cảm động tiến hóa.

“Bỏ đời qua đạo rõ ràng”: Để dìu cho chúng ta an toàn từ đời qua đạo. Chán ghét thế gian, không muốn trụ lại tại thế gian. Lúc đó, mới thấy rõ ràng

bài học của thế gian đã sắp đặt cho chúng ta. Chúng ta bỏ đời qua đạo.

“Thanh cao ổn định mở màn hòa minh”: Chúng ta thanh cao ổn định mở màn sáng suốt, mở sự ô trược khai thông rồi. Sự ô trược đi rồi mới hòa minh đem sự sáng suốt hòa với sự sáng suốt ở bên trên.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

W, ngày 28/10/2000

Kính thưa Thầy,

Con là PLH, ở thiền Đường H Đ. Chị P và anh Q có nhã ý cho con tiền để đi dự lễ sinh nhật Thầy, nhưng con còn yếu, con đang điều trị bệnh ung thư của con, nên con không tham dự được. Bệnh ung thư của con co nhỏ lại, song bệnh ngứa lại gia tăng.

Kính thưa Thầy, nhân nào quả nấy, tánh sanh ra bệnh. Những quả xấu, những bệnh nan y con đang mang đều có nguyên do của nó. Bây giờ, từng phút từng giờ con mong muốn thay đổi và chuyển hóa nó. Khó vô cùng, thưa Thầy. Con xin cảm ơn Trời Phật, con xin cảm ơn Thầy đã giúp con tìm lại chính mình mà 50 năm qua, con đã lổi nhịp với trật tự của bản thể con, của cuộc sống, của càn khôn vũ trụ; ác thì nhiều, thiện thì không có ...

Kính thưa Thầy, con thổn thức ăn năn, sám hối và có những lúc con có cảm giác cô đơn, cô độc vô cùng.

Tạo hóa xoay vần. Bây giờ con hưởng trợ cấp xã hội vì bệnh tật, dành cho những người mắc bệnh tâm thần. Trong tình trạng rất khó khăn, lòng con hướng về thanh tịnh, tình thương và đạo đức để sửa, để sửa, để sửa.

Kính thưa Thầy, một chút lòng thành, con kính mừng sinh nhật Thầy và ủng hộ Thiền Ca 100\$.

Con,
P.L.H.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A, ngày 11/11/2000

H con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 28/10/2000 được biết con đang được điều trị uống thuốc tây, trị dứt bệnh này nó sẽ sang qua bệnh khác. Con nên kiên trì nhờ nhiều khối óc tân tiến của bác sĩ điều trị, hy vọng sẽ giảm dần dần.

Con đã biết luật nhân quả thì chỉ có Trời cứu thôi. Vậy ở giai đoạn này, con nên niệm danh Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn chuyển cho con sớm gặp y sĩ tốt. Việc thanh lọc và xúc ruột có thể giúp cho bệnh cancer rất nhiều. Vậy khi có dịp con nên lên V K nhờ B săn sóc cho con vài tuần, vừa chemo vừa xúc ruột thì sẽ tái hồi hồng quyết cầu tốt.

Chúc con may mắn.

Thầy đã nhận được 100\$.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Nằm trong nguyên lý khắc ghi
Bất di bất dịch ta thì an tâm
Lý Trời ban rải diệu thâm
Giải cho mình đạo tránh lầm tránh sai
Tu cho mình cảnh thanh đài
Rõ sai tự tiến rõ ngày đạt thông
Pháp Luân khai triển một vòng
Khai thông Nhâm Đốc ý tông Phật Tiên
Bầu trời chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ tạo duyên thực hành
Bình tâm lánh dữ làm lành
Tam minh lập hạnh đạt thành thức tâm
Hào quang chư Phật lai lâm
Lầm đường bố hóa hồi âm Cha Trời
Vô cùng siêu diệu chẳng rời
Điểm thanh hòa cảm nơi nơi an toàn
Bên trong biết xét biết bàn
Bên ngoài phân giải khai màn đạo tâm
Tự mình thắng tiến khỏi lầm
Du dương hòa cảm rõ tâm sang tòi
Trời ban đi đứng lại ngồi
Minh tâm kiến tánh sang tòi như nhau
Chiến tranh diễn tiến thâm sâu
Người người phê phán tô màu vắn ngu

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.02 PHẨM GIỚI

20. CHUYỆN HỒ NALAKAPANA (Tiền Thân Nalakapana)

Thấy dấu chân đi xuống..., (tiếp theo)

...
- Làm sao các người uống nước được?
- Sao, người nghĩ rằng chúng ta sẽ đi xuống, rồi uống nước à? Không đi xuống nước, tám mươi ngàn chúng ta mỗi ngày lấy một cành lau, như uống nước ngang qua một cành sen xanh, chúng ta sẽ uống nước hồ của người. Như vậy, người sẽ không thể ăn thịt chúng ta được!
Biết được ý nghĩa này, bậc Đạo Sư đọc câu kệ:

*Thấy dấu chân đi xuống,
Không thấy dấu chân lên,
Uống nước với cọng lau,
Người không giết ta được!*

Nói vậy xong, Bồ Tát cho đem lại một cọng lau, hỏi tướng lại những hạnh Ba-la-mật, phát lời chân ngôn, lấy miệng thổi cọng lau. Cọng lau trở thành trống rỗng hoàn toàn, không một khúc mắt nào còn lại ở trong. Với cách thức này, Bồ Tát cho đem lại ống lau khác, rồi ống lau khác và thổi. Nhưng nếu làm vậy, Bồ Tát không thể thổi hết được. Do đó, Bồ Tát không làm như vậy nữa. Rồi Bồ Tát đi vòng quanh hồ và ra lệnh:

- Tất cả cọng lau đều trống rỗng hết!
Do lợi hành rộng lớn của các vị Bồ Tát, mệnh lệnh ấy được thành tựu. Từ đây trở đi, tất cả cọng lau ở xung quanh hồ trở thành trống rỗng. Trong kiếp này, có bốn thần thông tồn tại suốt kiếp. Thế nào là bốn?

1. Tướng con thỏ trong mặt trăng, sẽ tồn tại trong suốt kiếp này (Tiền Thân số 316).
 2. Địa điểm mà lửa được dập tắt, như đã được kể ở Tiền thân Vattaka (số 35), địa điểm ấy sẽ không bị lửa chạm đến trong suốt kiếp này.
 3. Tại chỗ có ngôi nhà của người làm đồ gốm Ghatikara không bao giờ mưa rơi xuống trong suốt kiếp này (Kinh Trung Bộ số 81).
 4. Các cây lau mọc xung quanh hồ này sẽ hoàn toàn trống rỗng trong suốt kiếp này.
- Đây là bốn thần thông sẽ tồn tại trong suốt kiếp này.
- Bồ Tát ra lệnh như vậy, và lấy một cọng lau rồi ngoài xuống. Tám vạn con khỉ ấy, mỗi con cầm lấy một cọng lau, đều ngồi xuống vòng quanh hồ. và trong khi Bồ Tát hút nước vào qua ống lau, tất cả chúng đều ngồi trên bờ uống nước. Chúng uống nước như vậy, và con quỷ La-sát dưới nước không bắt được một ai nên không hoan hỉ, bỏ đi về trú xứ của nó. Còn Bồ Tát với tùy tùng vây quanh, trở về sống ở trong rừng.

Bậc Đạo Sư nói:

- *Này các Tỳ kheo, những cây lau này hoàn toàn trống rỗng chính do lời phát nguyện xưa của ta.*
Sau khi thuyết pháp thoại này xong, Ngài kết hợp hai câu chuyện, và kết luận với sự nhận diện tiền thân:

- Thời ấy con quỷ La-sát nước là Đề-bà-đạt-đa,
tám vạn con quỷ là hội chúng của Đức Phật, còn

khỉ chúa khéo dùng phương tiện là Ta vậy.

(còn tiếp)

